र्दिनी Wilson, Sel. Works 2, 13. ेप्रमर्दन n. N. eines buddhistischen Sutra Viute, 42.

मक्तानाग्रमागम्भोर्घर् m.N.pr.eines Fürsten der Garuda VJUTP.88. मक्तानांच्यायन (म॰ + मं॰) Verz.d.B.H. 92,8 fehlerhaft für ॰ शाङ्कायन. मक्तानांचिक (म॰ + मं।॰) m. pl. N. einer buddhistischen Schule Burn. Intr. 446. 452. Lot. de la b. l. 357. Wassiljew 38 u. s. w. Hiouen-thsang 1,132. 2,37. 192. Vie de Hiouen-thsang 69. 86. 94. 158. Köppen 1,152. 156. 182. Häufig fälschlich ॰ मंचिक geschrieben.

मङ्ग्साधनभाग (म॰ + सा॰) m. die oberste Vollziehungsbehörde Råéa-Tag. 4.143.

मक्तासाधु (म॰ + सा॰) adj. überaus gut Açokâvad. 6. 8. ॰साधी f. = मक्तासती Katuâs. 51,83. Spr. 3998.

मक्तिमातपन (म॰ + साँ॰) m. eine best. Kasteiung Jićn. 3, 316. Verz. d. Oxf. H. 283, a, 13.

महासाधिविप्रह्मि (म॰ + सा॰) m. der oberste Minister des Friedens und des Krieges Journ. of the Am. Or. S. 7,46. — Vgl. महासंधिविप्रह. महासाम् (म॰ + सा॰) n. ein grosses Saman Ind. St. 3,222, b.

मङ्गामामत्त (म॰ + सा॰) m. ein grosser Markgraf (?) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,539,1. 3. great realm Hall.

मङ्ग्सामराज (म॰ + सा॰) n. N. eines Saman Ind. St. 3,243,b.

मक्तिसार (म° + सार्) 1) adj. stark, kräftig: कार्मुक R. 2, 100, 19. प्रसव Målav. 14. — 2) m. ein der Acacia Catechu Willd. verwandter Baum Rågan. im ÇKDr. — 3) n. N. pr. einer Stadt Hiouen-thsang 1,381; die Form des Wortes steht nicht sicher.

मङ्ग्रासार्घि (म॰+सा॰) m. der grosse Wagenlenker (des Sonnengottes), Bein. Aruṇa's H. ç. 9.

मकासाल s. u. मकाशाल.

मक्तासावेतस (म॰ + सा॰) n. N. eines Saman Ind. St. 3, 244, a.

मक्तासाक्तिक (म॰ + सा॰) m. Räuber: चारतस्कर्डर्वृत्तमक्तासाक्ति-कारिभिः। पीड्यमानाः प्रजाः Spr. 907.

महासिहिसिकता (日° + सा°) f. grosse Energie: °साहिसिकतपा mit dem grössten Nachdruck, auf ganz entschiedene Weise Pankat. 129, 22. महासिह (日° + सिह) m. 1) ein grosser Löwe R. 2,97,6. Mârk. P. 87, 19. — 2) ein fabelhaftes Thier mit acht Beinen (श्राप) Råán. im ÇKDR. — 3) N. pr. zweier Fürsten (beider Väter heissen Gagatsimha) Verz. d. Oxf. H. 285, b, 3. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 5, Çl. 6. महासिह्ताझस् (प° + ते°) m. N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5, 15. महासिह् (प° + सिह) m. ein ganz vollendeter Jogin, ein Heiliger Wilson, Sel. Works 1, 214.

मक्तिस्तात (म॰ +- सि॰) m. Titel von Årjabhatta's Astronomie Verz. d. Oxf. H. 326, a. हाद्शमकृतिहात्तनिद्वपण n. Titel eines philosophischen Werkes Hall 138.

महासिद्धि (म° + सि°) f. eine grosse Zauberkraft Spr. 4265. deren acht Paab.61,15. Vet. in LA.(II) 3,11. Vetz. d. Oxf. H. 85, b, 38; vgl. H. 202. महासुख (म° + सुख) 1) m. ein Buddha Taik. 1,1,8. — 2) n. grosser fienuss, euphem. so v. a. Beischlaf Taik. 2,7,32.

मक्तामुगन्ध (म॰ + सु॰) 1) adj. überaus wohlriechend. — 2) f. श्रा eine best. Pflanze, = गन्धनांकुली Riéan. im ÇKDa. = सर्पाती Nien. Pa. — Suça. 2,381,7. — 3) n. wohlriechende Salbe Dhanv. beim Schol. zu H. 638. मुक्तामुग्रान्ध (中° + मु°) m. N. eines best. Antidoton Suça. 2,298,15. 286, 13.

म्हासुर्श्वन (म॰ + सु॰) m. N. pr. eines Kakravartin Vı077. 92. महासुपर्यो (म॰ + सु॰) m. ein grosser Vogel Çat. Br. 12,2,3,7.

महामुर (महा + 冠°) 1) m. a) ein grosser Asura Sund. 4,10. Hariv. 201. 202. 2280. R. 3,18,40. 4,9,66. Verz. d. B. H. 12. Mark. P. 83,4. — b) N. pr. eines Dânava Hariv. 200 (nach der Lesart der neueren Ausg.; s. u. महाशिर्म 2,c.) — 2) f. ई eine grosse Unholdin, Bein. der Durgå (neben महादेवी) Mârk. P. 81,58.

महामुक्त (म॰ + मु॰) m. ein stolzes Ross Çat. Br. 14,9,2,13.

- 1. महामूक्त (म॰ + मूक्त) n. ein grosses Lied Ait. Br. 6, 25 (wo RV. 10,96 so heisst). pl. die grossen Lieder des 10ten Buchs des RV. (nämlich 1—128), Roth, Zur L. u. G. d. W. 27.
- 2. मङ्ग्लिक (wie eben) m. Verfasser der grossen Lieder (von RV. 10) Âçv. Gari. 3, 4, 2. Çiñkh. Gari. 4, 10. Verz. d. B. H. 92, 3. Ind. St. 1, 115, 4. 390, 2.

मङ्गिसूहम ($H^{\circ}+H_{\infty}^{\circ}$) 1) adj. überaus fein. — 2) f. ज्ञा Sand Rågan. im ÇKDR.

मक्तासूचि (म॰ + सू॰) in Verbindung mit ट्यूक् Bez. einer best. Art der Truppenaufstellung in einer Schlacht Katuls. 47,40.

मङ्गास्त m. Kriegstrommel Wilson.

महासितु (म॰ + सितु) m. die grosse Brücke, Bez. bestimmter heiliger Silben, die vor einer mystischen Formel ausgesprochen werden, Verz. d. Oxf. H. 102, b, 37.

अ स्थापित (म° + सेता) 1) adj. ein grosses Heer habend H. an. 4, 185. Мед. n. 199. RV. 7, 34, 19 (nach Sâj.). МВн. 3, 7420. — 2, m. a) Bein. Skanda's AK. 1,1,1,34. H. 208. H. an. Мед. Нагај. 1, 20. Тагт. Âк. 10,1,6. МВн. 2, 467. 1486. 3, 8203. 14339. 14350. 9, 2681. fg. 12, 12987. Vikr. 161. Liñga-P. bei Muir, ST. 3, 161. Vâsavad. 14. Çiva so genannt МВн. 13,1186. — b) N. pr. verschiedener Fürsten Kathâs. 11, 34. 15, 11. 49, 5. Hall in der Einl. zu Vâsavad. 53.

मक्तिननरेश्वर m. = मक्तेन ° H. 36, v. I.

मक्तिना (म॰ + से॰) f. ein grosses Heer Vasavad. 14.

मक्रामेनाव्यूक्पराक्रम m. N. pr. eines Fürsten der Jaksha Vjutp. 88. मक्रिमाम (म॰ + साम) m. eine best. Art der Soma-Pflanze Suça. 2,164,16.

मङ्गास्कर्प (म॰ + स्क °) 1) adj. grosse —, hohe Schultern habend: मङ्गपृष्ठगलस्कर्प Hip. 2, 4. — 2) f. मा Eugenia Jambolana Lam. (einen starken Stamm habend) Råéan. im ÇKDn.

महास्किन्धिन् (von महा + स्कन्ध) m. ein best. fabelhaftes Thier mit acht Beinen Râgan. im ÇKDn. u. शास्म.

ਸਨ੍ਸਿਧ੍ (ਸ° + ਜਨ੍ਧ) m. ein grosser Stůpa, N. eines best. grossen Reliquientempels der Buddhisten Wassiljew 44. Köppen 1,503. 536. fg.

मक्तिम (म॰ + स्तोम) adj. mit einem grossen Stoma versehen: स्रुक्त Air. Ba. 6,19.

নকান্ত্র (নকা + স্ব°) n. ein grosses d. i. mächtiges Geschoss MBH. 5, 7331. Kathâs. 39,58.